HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

על מנת שתתן לך מאתים זוז. ואע"ג דלא יהבא ליה חליצתה כשירה כדמפורש בכתובות בהמדיר (דף עד.) דכל תנאי מבני גד ובני ראובן גמרינן תנאה שאפשר [ט] להתנות על ידי שליח שעשה משה את יהושע שליח לתת להם את ארץ הגלעד הוי תנאיה תנאה וכל תנאי דלא אפשר לעשות על ידי שליח כגון חליצה אין תנאי מועיל בה וזהו טעמו של דבר: **בתי עמודי.** עמודי והתייבמי לו: **ישיבתה.** מהתייבם לו: **זו היא עמידתה.** זו היא תקנתה: **ידעת ליה.** מכרת היא בו שום דבר גנאי: **אמרה ליה אין ממונא הוא לה.** דבר זה היא יודעת בו שאין בא ליבמה אלא כדי לאכול ולכלות ממונה ולגרשה: ליטנא אחריגא **בתי עמודי.** עמודי על רגליך דכתיב (דברים יט) ועמדו שני האנשים בעמידה [כ]: **ישיבתה זו היא עמידתה.** קיטעת היא או חולה. אמר לה ידע לה מכיר הוא בה שרוצה ליבמה אמרה ליה אין וממונא הוא בה [ל]: **להא דר' יוחנן.** דאמר לעיל עד שיתכוונו שניהם: **הב ליה.** דהא קבילת עלה ואע"ג דחליצה בהכי לא מיפסלא מיהא איתיבא לקיומי תנאה מדינא כשאר שכירות דעלמא: **אמר ליה.** כיון דחליצה כשירה היא משום דינא נמי ליתי ליה דכיון דעליה רמיא למיעבד ולא בעי משטה אני בך עבדה ליה: **מעברא.** מעבר יס בספינה: **אמר ליה אבי.** לרב פפא: **אבוך היכא.** כלומר כמדומה אני שיש לך אב ואם סמוכין לך לספק לרכיך לפיכך קא מחדדן שמעתיך: **ושכבו.** אבוה ואימיה: **גט מוטעה פסול.** אם אינה מקיימת תנאה דאיפשר לגט ע"י שליח שהאומר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו [מ] הילכך דמי לתנאי בני גד ומהני ביה תנאה: **וכן בגיטי נשים.** כופין אותו עד שיאמר רוצה אני: **חולצין אע"פ שאין מכירין.** יבם ויבמה שבאו לפנינו לחלוץ ואין אנו מכירין בו שהוא יבמה נזקקין להן ב"ד וחולצין: **וממאנין.** ב"ד נזקקין למיאון אע"פ שאין מכירין: **לפיכך.** הואיל ונזקקין להם אע"פ שאין מכירין אותם: **אין כותבין גט חליצה.** עדים הרואים בחליצה ובמיאון אין כותבין ונותנין לה להיות בידה לזכות אל"כ מכירין שהן יבם ויבמה. והשתא דאין כותבין אל"כ מכירין אי נמי לאו יבמה הוא לא נפיק חורבה מיניה דכל כמה דלית לה גט חליצה לא נסבי לה: **חיישינן לב"ד טועין.** אם כתבו לה עדים ראינו שחלצה בפנינו מפלוני ואפילו לא כתבו בו ואיתמודעינהו חיישינן שמא תראה גט זה לב"ד אחר ויסמוכו עליו ולא יבדקו אם פלוני זה הכתוב בגט זה יבמה הוא אם לאו ויאיסו אותה ויהיו טועין בהלכה שאין יודעין שחולצין וממאנין ואע"פ שאין מכירין: **לפיכך.** הואיל ואין חולצין אל"כ מכירין: **כותבין גט חליצה.** עדים שראו שחלצה יכולין לכתוב לה ואע"פ שאין מכירין ולא חיישינן שמא טעו ב"ד בהלכה זו לומר חולצין אף על פי שאין מכירין וחלצו לה ממי שאינו יבמה:

מתני'

בתי עמודי. לגשון שפי' בקונטרס עמודי וחלצי לו משמע שלריך עמידה לחלוץ ושמא לכתחלה בעי ולא מיפסלא בהכי כדפרישי' לעיל (דף קנ.) גבי בין עומד בין יושב בין מוטה:

אין לו אלא שברו. היינו דוקא כגון הכא שבאמל דבר גדול במקום שאין לוקחין אלא דבר מועט [מ] וכן ההיא דהגוזל בתרא (ב"ק קטז: וש"ס) גבי הלך להביא כרוב ודורמסקין לאולה דאין לו אלא שברו אבל היכא שלוקחין דבר גדול התם אין יכול לומר לו משטה אני בך ואע"פ שלא הוציא כלום מאותו דבר שתובע עליו שכר: **רבא** אמר רב סחורה. והא דאמר בחלו מציאות (ב"מ דף לג. וש"ס) אמר רבא כגון רב סחורה דאסברן זוהמא ליסטרון פירוש שהאיר עיני באותה משנה אחת רבה גרס התם אבל רבא היה תלמידו מובהק כדמשמע הכא ובכמה דוכתין ואית דגרסי התם רבא וי"ל דה"ק אפילו לא אסברן אלא זוהמא ליסטרון בלבד אני חייב לקרוע עליו [נ]:

לפיכך אין כותבין גט חליצה

אא"כ מכירין בו'.

פירש בקונטרס דחיישינן שמא יטעו בית דין האחרון וישיאוה בלא הכרת יבם ויסמכו על בית דין הראשון ואע"ת ואמאי חולצין בית דין הראשון אע"פ שאין מכירין ויאחזו דלמא מייתי סהדי שחלצה בב"ד ויסמכו בית דין האחרון עלייהו וישיאוה לשוק בלא הכרה וי"ל דעדים אינם מעידין לחצאין ושאלו להם אם הכירום בית דין הראשון דכולי האי ולאי לא חיישינן: **ורבא** דידיה אמר כו' **ולא חיישינן לבית דין טועין.** פירוש שמא טעו ב"ד הראשון ועשו בלא הכרה כך פירש הקונטרס וקשה דאין פירוש בית דין טועין שוה דחיישינן לבית דין טועין דרב סחורה היינו בית דין אחרון ולא חיישינן לבית דין טועין דרבא היינו בית דין הראשון ועוד קשה לר"י דאמר פ' יש נוחלין (ב"ב דף קלח: וש"ס) אמר רב דימי הילכתא לא חיישינן לב"ד טועין ופריך מ"ש מדרבא דאמר רבא אין חולצין אל"כ מכירין דחיישי' לבית דין טועין כו' אלמא בדרבא גרסי' חוששין לבית דין טועין ורבא לר"י כגירסת ספרים ישנים דגרסי בדרב סחורה לא חיישינן ובדרבא חיישינן וה"פ לא חיישינן לבית דין טועין שמא יטעו בית דין אחרון להשיאה ע"י חליצה שיעידו בחליצה ולא בהכירא דכולי האי לא חיישינן אלא יחזרו עליהם אם הכירו ב"ד הראשון ורבא סבר דאין חולצין אל"כ מכירין שמא יטעו בית דין האחרון להשיאה על ידי עדים ואמרו שלא עשו כ"א בהכרה והקשה הר"ר יהודה מדתניא בתוספתא (פי"ב) חולצין לאשה אע"פ שאין מכירין אותה תיקשה לרבא משמיה דנפשיה ותירץ דתוספתא מייתי דאורייתא ואמוראי דהכא אייתי דרבנן א):

רבא

תנו רבנן [ח] חליצה מוטעת כשרה אי זו היא חליצה מוטעת אמר ר"ל כל שאומרים לו חלוץ ובכך אתה כונסה אמר ליה רבי יוחנן [א] אני שונה [ב] בין שנתכוון הוא ולא נתכוונה היא בין שנתכוונה היא ולא נתכוון הוא חליצתה פסולה עד שיתכוונו שניהם כאחד ואת אמרת חליצתה כשירה אלא [ג] כל שאומרים לו חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים זוז תניא נמי הכי חליצה מוטעת כשירה אי זו היא חליצה מוטעת כל שאומרים חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זוז ומעשה באשה אחת שנפלה לפני יבם שאין הגון לה ואמרו לו חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זוז ובא מעשה לפני רבי חייא והכשירה ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא בר אבא אמר לה [ד] בתי עמודי אמרה ליה [ה] [ו] אימא ישיבתה זו היא עמידתה אמר לה ידעת ליה אמרה ליה אין ממונא הוא דחזא לה וקבעי למיכליה מינה אמר לה לא ניחא לך אמרה ליה לא אמר ליה חלוץ לה ובכך אתה כונסה לבתר דחלץ לה אמר ליה [ז] השתא מינך אפסלא לה חלוץ לה חליצה מעלייתא כי היכי דתישתרי לעלמא בת חמוה דרב פפא נפלה לפני יבם שאין הגון לה אתא לקמיה דאביי אמר ליה חלוץ לה ובכך אתה כונסה אמר ליה רב פפא לא סבר לה מר להא דאמר רבי יוחנן ואלא היכי אימא ליה אמר ליה חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים זוז לבתר דחלץ לה אמר לה זיל הב ליה אמר ליה [ט] [ח] משטה אני בך עבדה ליה מי לא תניא [ז] הרי שהיה בורח מבית האסורין והיתה מעברא לפניו ואמר ליה טול דינר והעבירני אין לו אלא שברו אלמא אמר ליה משטה אני בך הכא נמי משטה אני בך אמר ליה אבוך היכא א"ל במתא אימך היכא א"ל במתא יהיב בהו עיניה ושכיבן: ת"ר [ט] חליצה מוטעת כשרה [י] גט מוטעה פסול חליצה מעושית פסולה גט מעושה כשר היכי דמי אי דאמר רוצה אני אפי' חליצה נמי ואי לא אמר רוצה אני גט נמי לא הכי קאמר חליצה מוטעת לעולם כשר וגט מוטעה לעולם פסול [יא] חליצה מעושית וגט מעושה זימנין כשר וזימנין פסול הא דאמר רוצה אני הא דלא אמר רוצה אני [יב] דתניא [יג] יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו ת"ל לרצונו הא כיצד [יד] כופין אותו עד שיאמר רוצה אני [טו] וכן אתה מוצא [טז] בגיטי נשים כופין אותו עד שיאמר רוצה אני אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא חולצין אע"פ שאין מכירין ממאנין אע"פ שאין מכירין לפיכך אין כותבין גט חליצה אלא אם כן מכירין ואין כותבין גט מיאון אלא אם כן מכירין [יז] דחיישינן לבית דין טועין ורבא [יח] דידיה אומר [יט] אין חולצין אלא אם כן מכירין [כ] ואין ממאנין אא"כ מכירין [כא] לפיכך כותבין גט חליצה אף על פי שאין מכירין [כב] וכותבין גט מיאון אף על פי שאין מכירין ולא חיישינן לבית דין טועין:

מתני'

בתי עמודי. לגשון שפי' בקונטרס עמודי וחלצי לו משמע שלריך עמידה לחלוץ ושמא לכתחלה בעי ולא מיפסלא בהכי כדפרישי' לעיל (דף קנ.) גבי בין עומד בין יושב בין מוטה:

אין לו אלא שברו. היינו דוקא כגון הכא שבאמל דבר גדול במקום שאין לוקחין אלא דבר מועט [מ] וכן ההיא דהגוזל בתרא (ב"ק קטז: וש"ס) גבי הלך להביא כרוב ודורמסקין לאולה דאין לו אלא שברו אבל היכא שלוקחין דבר גדול התם אין יכול לומר לו משטה אני בך ואע"פ שלא הוציא כלום מאותו דבר שתובע עליו שכר: **רבא** אמר רב סחורה. והא דאמר בחלו מציאות (ב"מ דף לג. וש"ס) אמר רבא כגון רב סחורה דאסברן זוהמא ליסטרון פירוש שהאיר עיני באותה משנה אחת רבה גרס התם אבל רבא היה תלמידו מובהק כדמשמע הכא ובכמה דוכתין ואית דגרסי התם רבא וי"ל דה"ק אפילו לא אסברן אלא זוהמא ליסטרון בלבד אני חייב לקרוע עליו [נ]:

לפיכך אין כותבין גט חליצה

אא"כ מכירין בו'.

פירש בקונטרס דחיישינן שמא יטעו בית דין האחרון וישיאוה בלא הכרת יבם ויסמכו על בית דין הראשון ואע"ת ואמאי חולצין בית דין הראשון אע"פ שאין מכירין ויאחזו דלמא מייתי סהדי שחלצה בב"ד ויסמכו בית דין האחרון עלייהו וישיאוה לשוק בלא הכרה וי"ל דעדים אינם מעידין לחצאין ושאלו להם אם הכירום בית דין הראשון דכולי האי ולאי לא חיישינן: **ורבא** דידיה אמר כו' **ולא חיישינן לבית דין טועין.** פירוש שמא טעו ב"ד הראשון ועשו בלא הכרה כך פירש הקונטרס וקשה דאין פירוש בית דין טועין שוה דחיישינן לבית דין טועין דרב סחורה היינו בית דין אחרון ולא חיישינן לבית דין טועין דרבא היינו בית דין הראשון ועוד קשה לר"י דאמר פ' יש נוחלין (ב"ב דף קלח: וש"ס) אמר רב דימי הילכתא לא חיישינן לב"ד טועין ופריך מ"ש מדרבא דאמר רבא אין חולצין אל"כ מכירין דחיישי' לבית דין טועין כו' אלמא בדרבא גרסי' חוששין לבית דין טועין ורבא לר"י כגירסת ספרים ישנים דגרסי בדרב סחורה לא חיישינן ובדרבא חיישינן וה"פ לא חיישינן לבית דין טועין שמא יטעו בית דין אחרון להשיאה ע"י חליצה שיעידו בחליצה ולא בהכירא דכולי האי לא חיישינן אלא יחזרו עליהם אם הכירו ב"ד הראשון ורבא סבר דאין חולצין אל"כ מכירין שמא יטעו בית דין האחרון להשיאה על ידי עדים ואמרו שלא עשו כ"א בהכרה והקשה הר"ר יהודה מדתניא בתוספתא (פי"ב) חולצין לאשה אע"פ שאין מכירין אותה תיקשה לרבא משמיה דנפשיה ותירץ דתוספתא מייתי דאורייתא ואמוראי דהכא אייתי דרבנן א):

רבא

מתני'

והלכו ולא מצאו שם אדם והשיאוה ושוב מעשה בא אחד בגלמון שאמר אני פלוני בן פלוני נשבני נתן והרי הוא מת והלכו ולא הכירוהו והשיאו את אשתו דלמא לא בעינן הכירא. ומאן הכא מיירי שגם היום אינו מכיר בה שהיא יומתו. כגון שהיה הוא במד"ה וכן גבי מיאון בתוספתא אי אפשי בפלוני בעלי והבעל אינו יודע ל"ע:

(כתובות עז.) ואלו שכופין אותו להוציא מוכה שחין ובעל פוליפוס דכופין ומכין אותו עד שיאמר רוצה אני דוגתן מדעתו משמע (רשב"ם ב"ב מח.).

מלמד שכופין אותו. לקייס דבר גדול (קדושין נ.) להקריב מה שגדל (ב"ב מח.). וכן אתה מוצא בגיטי נשים. בהגך דתנן (כתובות עז.) ואלו שכופין אותו להוציא מוכה שחין ובעל פוליפוס דכופין ומכין אותו עד שיאמר רוצה אני דוגתן מדעתו משמע (רשב"ם ב"ב מח.).

מסורת הש"ס

(ח) כתובות עד. [תוספתא פי"ב], (ט) [לעיל קנ:], (י) ס"ק אמה, ד) ב"ק קטז., (כ) [בהאלמות פ' כי תצא ס"ס קנד איתא אמר רבא חליצה מוטעת וכו'], (ל) ר"ה ו. קדושין נ. ב"מ מח. ערכין כא., (מ) [ערכין כא. קדושין נ. ע"ש ב"מ מח.], (נ) [כתובות כא. וש"נ], (ס) ב"מ קלח.; (ע) ר"ל לעשות, (פ) [עי' תוספות לעיל קנ. ד"ה בין עומד], (צ) [ע"כ ליטנא אחריגא], (ק) [גיטין סה:], (ר) [וע"ע תוס' סנהדרין מט: ד"ה אמר רבא ותוס' ע"ז יט. ד"ה אמר],

גליון הש"ם

תוס' ד"ה אין לו וכו' וכן **הא**ה דהגוזל בתרא וכו'. ע' תשובת נחם רב סימן רכז ונכפר כתנות אור על המורה להגאון בעל פניס מלאירות בפרשה תולדות:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמרה ליה אימא. ג"כ ס"ל אמה והיא גירסת רש"י לשמי אלאוות: (ב) שם אמר ליה **רב פפא** משטה אני בך:

תוס' חד מקמאי

חליצה מוטעת איזה היא חליצה מוטעת כל שא"ל חלוץ לה ע"מ שתתן לך מאתים זוז כשירה ואי בעיא מינה שתתן לו המאתים אמר' ליה משטה אני בך ולא יהבה ליה מידי ואם א"ל חלוץ ובכך אתה כונס פסולה ופוסלת מן האחים וטעמיה דמולתא דחליצה מוטעת כשרה אית בה תרי טעמי בפ' המדיר חד טעמא הוא מכיון דחלץ מסתמא אחולי אחליה לתנאיה ולהאי טעמא אי בשעת חליצה אדכר לה תנאה החליצה פסולה וחד טעמא משום דא"א לקיים המעשה ע"י שליח ולא הוי דומיא דבני גד ובני ראובן ואין צריך לקיים התנאי ואפי' אדכריה בשעת מעשה ובתוך המעשה החליצה כשירה. והכי מסקנא דשמעתא. הכי גרסי' בספרים שלנו. אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא חולצין אעפ"י שאין מכירין וממאנין אעפ"י שאין מכירין לפיכך אין כותבין גט חליצה וגט מיאון אא"כ מכירין אין חוששין לב"ד טועין ורבא דידיה אמר אין חולצין אא"כ מכירין ואין ממאנין אא"כ

מוסף רש"י

בין שנתכוין הוא. לחליצה (כתובות עד.). **חלוץ לה ע"מ שתתן כו'.** ואע"ג דלא יהבא (שם). **יקריב אותו.** אל פתח אהל מועד יקריב אותו, קרא יתירא הוא דהא כתיב בריש יקרינו (ר"ה ו. וכנ"ל קדושין נ.) ומאי למכתב יקרינו אל פתח אהל מועד ולרצונו לפני ה' (רשב"ם ב"ב מח.).

עין משפט נר מצוה

עו א מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה טז סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סי' קסט סעי' מד וכסדר חליצה סעי' ל ובפירוש סדר חליצה פעיף מה:

עז ב מיי' שם הל' כד טוש"ע שם בהל' חליצה סעי' נ:

עח ג מיי' שם הלכה ז טוש"ע שם סעי' יב וכסדר חליצה פעיף מו ובפירוש סדר חליצה סעי' סד:

עט ד מיי' שם הל' כד טוש"ע שם בהלכות חליצה סעי' נח:

פ ה מיי' שם טוש"ע שם סעי' נ:

פא ו מיי' פי"ב מהל' גזילה וחבילה הל"ז סמג עשין עד טוש"ע חו"מ סי' רסד סעי' ז:

פב ז מיי' פ"ח מהל' גירושין ה"ל סמג עשין מא נ טוש"ע אה"ע סי' קמג סעי' ח:

פג ח מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה כה סמג עשין נב טוש"ע שם סי' קסט סעי' יג בהג"ה וכסדר חליצה סעי' לא ובפירוש סדר חליצה פעיף מה וכהל' חליצה פעיף נג:

פד ט מיי' פי"ד מהל' מעשה הקרבנות הלכה טז:

פה י מיי' פ"ב מהל' גירושין הלכה כ סמג עשין נ טוש"ע שם סימן קלד סעי' ה:

פו כ מיי' פ"ד מהלכו' יבום הלכה כט סמג עשין נב טוש"ע שם סימן קסט פעיף ח:

פז ל מיי' פי"ל מהל' גירושין הלכה י סמג עשין כ טוש"ע שם סי' קנה סעי' ח:

פח מ נ מיי' שם הלכה ט וסמג וטוש"ע שם ומיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה כט סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סימן קסט סעי' ט ובפירוש סדר חליצה פעיף לה:

תורה אור השלם

1. אֲשֶׁר עָלָה קָרְבָּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תְּמִימִם יַקְרִיבֵנוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְיָ׳: ויקרא א ג

תוספות ישנים

א) תימה למ"ד חליצה אינה אל"כ מכירין מ"מ מהא דתנן פרק (התקבל) האומר (קידושין סב:) קדשתי את בתי ואיני יודע למי קדשתיה ובא אחר ואמר אני קדשתיה ונתן לה גט מותרת אלמא לא בעינן הכירא. וכן אתה שאמרה מקדשתי ואיני יודעת למי מקדשתי ובא אחר ואמר אני קדשתיך ונתן לה גט מותרת אלמא לא בעינן הכירא. והכא אמאי אין חולצין אל"כ מכירין ומ"מ לחלק דהתם מיהא שמא יסמכו דבריו ויכתישוהו אתיא לו אתא אבל הכא ליכא דמכתיש ליה שהרי גם הוא רוצה כמוה מיהו ל"ע דתנן (קכב.) משיאין על פי בת קול ומעשה באחד שעמד על הגג הכר ואמר פלוני בן פלוני ממקום פלוני מת יבום הלכה טז סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סי' קסט סעי' מד וכסדר חליצה סעי' ל ובפירוש סדר חליצה פעיף מה:

ב) ג מיי' שם הלכה ז טוש"ע שם סעי' יב וכסדר חליצה פעיף מו ובפירוש סדר חליצה סעי' סד:

ג) ד מיי' שם הל' כד טוש"ע שם בהלכות חליצה סעי' נ:

ד) ה מיי' שם טוש"ע שם סעי' נ:

ה) ו מיי' פי"ב מהל' גזילה וחבילה הל"ז סמג עשין עד טוש"ע חו"מ סי' רסד סעי' ז:

ו) ז מיי' פ"ח מהל' גירושין ה"ל סמג עשין מא נ טוש"ע אה"ע סי' קמג סעי' ח:

ז) ח מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה כה סמג עשין נב טוש"ע שם סי' קסט סעי' יג בהג"ה וכסדר חליצה סעי' לא ובפירוש סדר חליצה פעיף מה וכהל' חליצה פעיף נג:

ח) ט מיי' פי"ד מהל' מעשה הקרבנות הלכה טז:

ט) י מיי' פ"ב מהל' גירושין הלכה כ סמג עשין נ טוש"ע שם סימן קלד סעי' ה:

י) כ מיי' פ"ד מהלכו' יבום הלכה כט סמג עשין נב טוש"ע שם סימן קסט פעיף ח:

יא) ל מיי' פי"ל מהל' גירושין הלכה י סמג עשין כ טוש"ע שם סי' קנה סעי' ח:

יב) מ נ מיי' שם הלכה ט וסמג וטוש"ע שם ומיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה כט סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סימן קסט סעי' ט ובפירוש סדר חליצה פעיף לה:

יג) א מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה טז סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סי' קסט סעי' מד וכסדר חליצה סעי' ל ובפירוש סדר חליצה פעיף מה:

יד) ב מיי' שם הל' כד טוש"ע שם בהל' חליצה סעי' נ:

טו) ג מיי' שם הלכה ז טוש"ע שם סעי' יב וכסדר חליצה פעיף מו ובפירוש סדר חליצה סעי' סד:

טז) ד מיי' שם הל' כד טוש"ע שם בהלכות חליצה סעי' נח:

יח) ה מיי' שם טוש"ע שם סעי' נ:

יט) ו מיי' פי"ב מהל' גזילה וחבילה הל"ז סמג עשין עד טוש"ע חו"מ סי' רסד סעי' ז:

כ) ז מיי' פ"ח מהל' גירושין ה"ל סמג עשין מא נ טוש"ע אה"ע סי' קמג סעי' ח:

כא) ח מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה כה סמג עשין נב טוש"ע שם סי' קסט סעי' יג בהג"ה וכסדר חליצה סעי' לא ובפירוש סדר חליצה פעיף מה וכהל' חליצה פעיף נג:

כב) ט מיי' פי"ד מהל' מעשה הקרבנות הלכה טז:

פה י מיי' פ"ב מהל' גירושין הלכה כ סמג עשין נ טוש"ע שם סימן קלד סעי' ה:

פו כ מיי' פ"ד מהלכו' יבום הלכה כט סמג עשין נב טוש"ע שם סימן קסט פעיף ח:

פז ל מיי' פי"ל מהל' גירושין הלכה י סמג עשין כ טוש"ע שם סי' קנה סעי' ח:

פח מ נ מיי' שם הלכה ט וסמג וטוש"ע שם ומיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה כט סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סימן קסט סעי' ט ובפירוש סדר חליצה פעיף לה: